

1977. aastagal oli I Leelopäiv Verskah, koh oll üle saa laulja, nii ku' 55 aastakka tagasi. Parebilõ sõnolitsilõ anti metal.

16. augustil 1980 oli II Leelopäiv ja sis oll viil rohkõba lauljit ja päältkaejit. Verska surnuaial panti seto lauluimäle Vabarna Annele kivi. Edimäist kõrda laulõti üteh kuuh Veera Pähnapuu tett laulu „Laul läts läbi Setomaa“.

23. juulil 1983 oli III Leelopäiv vahtsõl laululaval, mia' aasta varahappa tetti Peipsi suvõ-mänga jaost. Petsere rajoonst oll küllä kutsut Mitkovitsa kuur.

2. augustil 1986. aastagal oli IV Leelopäiv Obinitsah.

8. juulil 1989.a. V Leelopääväl oll edimäist kõrda sini-must-valgõ lipp (pildil). Leelopäivist oll saanu' rahvusvahelistõ folkloorifestivali Baltica maapäiv.

18. juulil 1992.a. tervt VI leelopääväl pidolitsi Arnold Rüütel. Võro seto kuur Helme-kaala anti kätte rahvusvaheli-nõ folklooripreemia. Piiriprobleemi peräst saa-as peolõ tulla' Petsere poolõ koori'.

7-8. juuli 1995.a. VII leelopäiv näüdäs vahtsõt peokotust – Seto Talomuseummi. Anti tiidä', öt Verska nakas andma Vabarna Anne preemiat.

Läteh: Kunsti Tiiu, pildi Matvei Arvi ja Seto Talomuseummi kogost

17-18. juulil 1998.a. alas VIII leelopäiv muuseumi õnnstamisõ ja avamisõga'. Sääl oll korgit riigimihhi, üts oll kultuuriministri Jaak Allik.

6-7. juuli 2001 IX leelopääväl oll pääle seto koorõ ka' pall'õ Põlva maakunna folkloorikollektiive ja tõisi külälisi. Oll käsitüülaat ja näüdäti edimäist kõrda filmi „Seto pulm“.

17. juuli 2004.a. oli X leelopäiv, koh oll lauljit nii Petsereast ku' Põltsamaalt.

eost sini-must-valgõni' läbi ENSV

Maagne juht Veera Hirsik.

PARTEILINE SÕNUM: punased loosungid käisid veneaegsetel leelopäevadel asja juurde. 4 x foto Seto Talomuseummi kogust

tetä' oll sisulinõ puul õnnõ.» Sovhoov saa-as laululavva ehitä', a nimä' õks ehidit Verskahe vahtsõ laululava. Papridõ pääl oll kiräh, öt ehtedäs mää-nestki' puukuuri vai turbahoidlat. Ja peräst saa-as sovhoos lavva eiski' arvõlõ võtta'.

Seto laulupeo' omma' siia' meelütänü' tuhandit kaejit, õnnõ mitte 1992. aastagal ku' oll rahareform. «Sis oll aig õks väiga vilets ja vaenõ. Kõgõ veidebä rahvast tull kokko,» om meeleh Kunsti Tiiul.

Ja Kunsti Tiiu ütles viil, öt tõõnõ sääne aastak oll 1998, ku' oll Maapangal kehv aig. «Vot tuu oll jälle. Meil oll Seto Talomuseummi avaminõ ja Leelopäiv ja kõik raha oll Maapangah kinni.» selet tä.

«A tõisildõ võttõh, oll tuu leelopäiv tõistsagamanõ ja kõgõ kihvtip. Järgmätsel pääväl vali vihha ku' pangist, a leelopääväl tulõ-õs tsilkagi', nii ku' vanajummal eis' olõsi' umma põllõ mii' pää pääl hoitnu'. Õgal puul sattõ, õnnõ Verskah oll päiv väläh. Leelopäivi aigu om kõõ päiv väläh olnu'. Sis mii' tehnsimi vanajumalat ja mii' tundsõ hüäst ilmast rõõmu.»

KAUAAGNE JUHT: koolidirektor Paul Lehestik ENSV 43. aastapäevale pühendatud leelopäeva juhatamas.

ÜHENDKOOR: Petserima II laulupeol. Foto Arvi Matvei kogust

Obinitsa sai leelopäevä õnnõ üttest kõrrast

Õnnõ ütts vuur om Leelopäiv olnu' muial ku' Verskah. Tuu oll 1986. aastagal, ku' Hilana Taarka sünnüst oll 130 aastakka müüdä lännu' ja IV Leelopäiv oll Obinitsah. «Jo' hummogu varra oll nätä' inemisi kerigutiil – leelopääväl panti Hilana Taarka kääpäle kivi. Rahvast oll pall'õ, kõik tahtsõ nätä' kiivi minkalõ oll tett sõlg ja seto rõvih laulunaisi, kiä' sääl hava pääl sõnnoga' tehnsi' ütte innist laulunaist näile jätet illa iist. Vanõba' naase' iki', filmimehe' võti' lindi pääle ütte Eesti kultuuriluu palla,» nii kirotõdi 1986. aastagal Võro rajooni aoleheh «Tüürhava Elo» artiklih «Igatseme juuri ehk setud võtavad ennast tõsiselt».

Edimäist kõrda pikä ao joosul anti tiidä', öt Obinitsah om traditsioonilinõ seto leelopäiv. «Omajagu eeskuju pakkus sealjuures ligikaudu pool sajandit tagasi, 1922. aastal peetud setu rahvalaulukute pidu Petsereis,» nii kirjot folklorist Sarvõ Vaikõ Sirbih ja Vasarah. Tuu lausõh oll ainumas aolulinõ märk, mia' oll sis aolehtih.

Pidolitsi oll pall'õ. Aolehtih oll kiräh, öt müüdi tuhat piletit ja sama pall'õ oll nuid, kiä' sai' niisama sisse, pilledi' sai' otsa.

Tuu sama peo aigu oll ka' grantitkivist Seto lauluimä kujo avaminõ, minka autor oll Elmar Rebane, kiä' eis' jovvas tuud aigu ar' uuta'.